



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2392/2025
14.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Драган Дозет, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 4255/23 од 29.08.2024. године, у седници одржаној дана 14.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 4255/23 од 29.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 4255/23 од 29.08.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 4255/23 од 29.08.2024. године, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Крушевцу Р1 25/20 од 17.08.2023. године, исправљено решењем истог суда од 06.09.2023. године, којим је одређена новчана накнада за експроприсану непокретност и то за део катастарске парцеле број .. КО ..., подељене на к.п.бр. .. у површини од 9 ари 14 м² (916м²), и к.п.бр. .. у површини од 8 ари 34 м² (835м²), уписане у ЛН број .. КО ..., у износу од 1.339,60 динара по метру квадратном, и обавезан је противник предлагача да предлагачу са обимом удела 1/1, као бившем власнику експроприсаних непокретности исплати износ од 2.341.620,8 динара, на име новчане накнаде за експроприсану непокретност и на име законске затезне камате од 17.08.2023. године, до исплате, и обавезан је противник предлагача да предлагачу накнади трошкове ванпарничног поступка од 361.359,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Означена одредба, којом је уређен правни институт посебне ревизије, као изузетног правног средства, сходно се примењује у ванпарничном поступку на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

Правноснажним решењем, применом материјалног права из одредби Закона о експропријацији и Закона о планирању и изградњи, цитираних у образложењу нижестепених решења, одређена је накнада за део катастарске парцеле број .. КО ..., подељене на к.п.бр. .. и к.п.бр. .., експроприсане решењем од 07.10.2019. године, ради изградње дела ауто-пута Е-761, Појате-Прељина, деоница Појате – Крушевац (Кошеви), у складу са стварним статусом земљишта као грађевинског земљишта, и обавезан је противник предлагача као корисник експропријације да предлагачу исплати тржишну вредност експроприсане кат. парцеле у износу утврђеном на основу налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке који се користио компаративном методом, узимајући у обзир све релевантне параметре и корективне факторе. Ово због тога што су ступањем на снагу Уредбе о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора аутопута Е-761, деоница Појате-Прељина („Службени гласник РС”, број 98/2013), што значи пре експропријације, предметне катастарске парцеле промениле намену и постале грађевинско земљиште на основу члана 82. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр.72/09...83/18) уз чињеницу да је у катастру извршена промена намене и статуса земљишта и да се у листу непокретности предметне катастарске парцеле воде као грађевинско земљиште изван грађевинског подручја.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да су нижестепена решења у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ступањем на снагу планског акта пре доношења решења о експропријацији земљишта у својини предлагача, извршена је промена намене предметних парцела из пољопривредног у грађевинско земљиште. Од тог дана предлагач остварује сва права власника на грађевинском земљишту, што значи да има право на накнаду за експроприсано земљиште према тржишној цени грађевинског земљишта. Одлуке Врховног касационог суда на које се у ревизији позива противник предлагача (решења Рев 3186/2017 од 27.04.2018.године и Рев 4653/2018 од 23.01.2019.године) не оправдавају потребу за уједначавањем судске праксе. У означеним одлукама изражен је став да накнадне промене земљишта које су настале након доношења решења о експропријацији нису од значаја. Тај став се у овом случају не може применити, јер је земљиште које је експроприсано постало грађевинско земљиште на основу планског акта донетог пре извршене експропријације као и да је орган надлежан за упис непокретности и права на њима, спровео промену у катастру непокретности. Није потребно ни ново тумачење члана 42. став 2. Закона о експропријацији. Према тој одредби, процену тржишне цене пољопривредног и грађевинског земљишта врши орган надлежан за утврђивање пореза на пренос апсолутних права на непокретностима, али то не значи да се висина накнаде не може

одређивати и другим доказним средствима, имајући у виду садржину члана 136. Закона о ванпарничном поступку.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Списи предмета Општинске управе Општине Ћићевац достављени су суду ради одређивања накнаде 07.02.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке је 2.341.620,8 динара

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажног решења не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по срењем курсу НБС на дан покретања поступка, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 1. и 2. ЗПП и чланова 27. став 2. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић